

ZLOMY A PĀ~ELOMY - VII.

PondĀ~lĀ~, 19 listopad 2012

Holky se dovalily aĀ¾ k veĀ•eru, i kdyĀ¾ je fakt, Ā¾e podle denního svĀtla to poznat nešlo – Ā¾ádné uĀ¾ stej pĀti není. V práci konĀím po šesté, Āili aplikuju reĀím „od nevidím, do nevidím“. Trošku volna jsem si naplánoval na pátek, ale koneĀnĀ se ozvali nábytkáĀmi a Myšce dovezli skĀĀ a psací stĀl. TakĀ¾e jsme montovali.

Ale nelituju – místo abychom koukali do bedny a nebo do pc, skoro do jedenácté jsme skládali, šroubovali, hledali Āšení nĀkterých tajuplných nákresĀ a vĀbec bylo fajn. „Jaká byla cesta?“ obejmul jsem obĀ. MajdĀ to bylo fuk, spala jak dĀĀmíví.

„Šlo to. NašĀšastie ani nepršalo, ani kolesá nepadali.“

Ha, ĀlovĀk na pár dní pustí mlku z dohledu a uĀ¾ mluví slovensky. JenĀ¾e vím, jak na to. „Hej? A ako bolo u mamy?“ „Jirko!“

Ano, mám zakázáno se svým úĀsným pĀĀmizvukem mluvit slovensky. PĀĀmĀm je to blbost, mám skvĀlý pĀĀmizvuk jak slove tak francouzský, anglický, maĀarský a vĀbec nĀkolika dalších jazykĀ, o kterých vĀtšinou nevím vĀbec nic. je totiĀ¾ vlastnost muzikantĀ. ĀĀili logicky ... Pavlína nemá hudební sluch.

„Ano, miláĀku?“

„Vezeme koláĀiky, ale ty nejsou pro tebe. A pak taky bryndzové halušky. Dáš si?“

„No, hlady jsme netrpĀli, neboj. Zrovna jsem pro vás udĀlal pikantní roštĀné nudliĀky. TakĀ¾e halušky schovej na zítra, já ti pĀĀmĀm pravím roštĀnou.“

„Ale není to pikantní moc, Ā¾e ne? NezapomeĀ na Majdu.“

„Jednak není a jednak musí trénovat. ĀĀivot je taky pikantní.“ „Jo... to mi nĀco

pĀĀmĀmĀlo.“ „Copak ti to pĀĀmĀmĀlo, láska moje?“ zajímal jsem se. „Necháme to na veĀ•e jo?“ „UrkytĀ.“

Zarazila se. „Ale to není Āesky, Ā¾e ne?“ „Je. Ale ne úplĀ.“

Tyhle slovní blbinky ... hodnĀ jsme je s kamarádem Mirkem uĀĀivali. Kdo ví, jak na tom je, letos se asi na Vánoce neukáĀe.

Myška dorazila chvilku po holkách, vrhla se na koláĀiky – ona mohla. A navíc mĀla za sebou solidní obĀd, prostĀ otcovská péĀe, jak má být. CoĀ¾ mi pĀĀmĀmĀlo, Ā¾e PĀĀmĀm na mĀ v práci zase psal posudek, takĀ¾e nášsoud o zvyšení výĀĀivného se blíĀí. Ono se to projevilo i jinak, kupĀĀkladu poĀet smsek od matky se rapidnĀ zvyĀ – dokonce Myška dostala i nabídku na setkání. ĀĀekla mi o tom, a taky mi ĀĀekla, Ā¾e teĀ se jí docela urĀitĀ Vánoce do Rychnova nechce. Chápal jsem to – dva roky se na Vánoce u mámy nehodila a teĀ aby jela pĀĀmĀm do jedové chýše poslouchat výĀĀitky. VeĀer jsem se nedoĀkavĀ pĀĀmĀmĀm.

„Tak co jsi to chtĀla probírat?“

„No vidíš, málem bych zapomĀla,“ odtáhla se ode mĀ.

„Ten pikantní ĀĀivot...“ pĀĀmĀmĀm la mi. „Ty jsi mĀl rande s Petrou?“

Zasmál jsem se.

„A víš to od ní?“

„Kde pak. VidĀli vás, miláĀku,“ koukla na mĀ a ĀĀekla bych, Ā¾e dĀlala „soje best“ aby

nevypadala vyĀĀitavĀ. Moc se jí to nedaĀĀmĀm. Sakra práce. „Pavlínko... snad si nemyslíš...“ „Já jen, Ā¾e jsi mi ĀĀíkal, Ā¾e si máme všechno ĀĀíkat, ale zrovna tohle mi nepovíš.“

Nadzvihl jsem se na lokti, abych ji vidĀl pĀĀmĀm do oĀí.

„Tak poslouchej, ty jedna... KdyĀ¾ uĀ¾ to pĀĀmĀmĀm, nedluĀíš náhodou nĀco ty mnĀ?“

„Jak to myslíš?“ „No Ā¾e se dovoláváš toho, Ā¾e si máme všechno ĀĀíkat...

proĀs mi neĀĀekla o tom jejím šíleným nápadu?“ „No právĀ proto Ā¾e byl šílený. Víš, neudĀlala bych to ani kdybys mi tĀĀeba ĀĀekla Ā¾e to není zlý nápad... prostĀ tohle bych neudĀlala a tím pádem ani nebyl to s tebou konzultovat. Ale mohlo mĀ napadnout, Ā¾e s tím Petra pobĀĀí za tebou,“ dodala hoĀĀce. Opravdu to není ĀĀenská, co by umĀla splétat intriky jak její sestra.

„No, a právĀ proto jsem já taky nepovaĀoval za potĀĀebné zmiĀovat, Ā¾e se pokusila prosadit svou taky pĀĀmĀmese mne.“

Objal jsem ji.

„Já jí snad zaškrším.“

„No to jsem mĀl pĀĀvodnĀ v plánu s tebou, dokud mi nedošlo, jak se vĀci asi mají.“

Ty její oĀi, ty jsou prostĀ k seĀĀrání. Fakt se nedivím chlapĀm, Ā¾e za takovýhle oĀi vedou války a nebo tĀĀeba ministerskterým vĀbec nerozumĀjí.

„ĀĀeo s Āou mám robiĀ? Ona se nezmaĀní ..“

„NeĀĀeš to. Napadlo mĀ...“

„Copak?“ pĀĀmĀmĀm se koneĀnĀ i ona.

„ĀĀe bychom ji mohli trochu vyšplouchnout.“ „Vyšplouchnout?“

„Jo. ZaslouĀila by si to.“

„Já nevím ... tyhle vĀci nemám ráda.“

„A jaké vĀci ráda máš, milácku?“ zajel jsem jí pod košilku a našel jsem docela neunavený Āudlík.

„Jo. TĀĀeba zrovna tyhle...“

Ten veĀer uĀ¾ jsme nevymysleli nic. Tedy kromĀ toho, Ā¾e jsme si za tĀch pár dní docela hodnĀ a velmi chybĀli. ONA JenĀ¾e já nemohla usnout. Snad ji opravdu zaškrším. Jak si to dovoluje lézt mi za zády za chlapem? Snad na nĀho nezaĀla zas nĀco zkoušet? Je všeho schopná... Zalila mĀ vlna ĀĀárlivosti. KdyĀ¾ se v poslední době

